Anul al 58-lea
10 Pagini

EXEMPLARUL { In România 2 lei / In străinătate 6 lei
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G.le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 184 Vineri 11 Iulie 1941
10 Pagini

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE IN ŢARA pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. şi UNIV. LITERAR câte 220 lei
UNIV.-SPORT 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

DIRECTOR ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAŢIUNEA" SIBIIU

EXPERIENŢA ADMINISTRATIVĂ

In toate orânduirile omeneşti, mai ales în cele privitoare la diriguirea colectivităţii, progresul se formează din experienţa trecutului şi din evitarea repetării greşelilor păgubitoare bunului mers al treburilor publice.

In administraţia Statului — pretutindeni nu numai la noi — s'a făcut dovada că cele mai mari întârzieri în rezolvarea lucrărilor, provin din împrejurarea că şi cele mai neînsemnate cereri sunt trimise spre rezolvarea autorităţilor centrale din Capitală. S'au dat în această privinţă mii de exemple edificatoare şi s'a ajuns la concluzia că remedierea răului constă în crearea unor organe regionale, cari să aibă putinţa să rezolve hârtiile şi lucrările ce privesc interesele locale şi personalul corespunzător, urmând fireşte linia de conduită, normele şi directivele generale stabilite prin legile şi regulamentele în vigoare.

Pentru a face faţă situaţiei elementele în cauză ce urmează a fi trimise în special în regiunile alipite, trebue să fie alese dintre cele mai bine dotate, elemente cu pregătire, spirit de iniţiativă şi cu o desăvârşită bună credinţă.

Cu aceste calităţi conducătorii instituţiilor regionale vor impune subalternilor, vor da lucrărilor un ritm nou şi viu, vor reda oficiilor Statului prestigiul de care au nevoe oriunde, cu atât mai mult în ţinuturile îndepărtate de centru.

Aci mai ales, experienţa de care pomeneam la începutul acestor rânduri trebue să ne determine să privim atent, de aproape, pentru o radicală soluţionare, problema străinismului la fruntarii. Am lăsat în trecut să vină şi să se aciueze în localităţile dela graniţe mai ales acei străini cari au dovedit că sunt capabili de orice, că nu trebue să avem nicio încredere în ei şi că, mai ales la hotare, pot fi mesagerii tuturor delaţiunilor şi tuturor înşelăciunilor.

Vieţi şi sânge românesc ne-au costat aceste îngăduinţi condamnabile ce nu mai trebuesc repetate cu nici un chip.

Energia tuturor reprezentanţilor autorităţilor, trebue să se inspire deci din experienţa trecutului, spre a da populaţiei româneşti garanţia pacinicei ei propăşiri, garanţia unei bune şi corecte administrări, siguranţa libertăţii în domeniul muncii rodnice şi în toate domeniile progresului şi civilizaţiei moderne.

SPRE O NOUĂ VIAŢĂ EUROPEANĂ

Problema reconstrucţiei Europei pe temeiuri noui preocupă deopotrivă pe toţi acei cari au răspunderea conducerii popoarelor. Pe zi ce trece, pe măsură ce sunt înlăturate, fie pe calea armelor, fie pe calea adeziunilor, piedicile cari au făcut imposibilă până acum, şi mai ales după războiul mondial, o viaţă europeană pacinică şi rodnică pentru toate popoarele continentului, problema fixărei principiilor generale care trebue să alcătuiască noul cadru european este mai urgentă.

De data aceasta însă se va ţine de sigur seama, dela început, de un prim principiu fundamental care dacă n'ar fi respectat şi n'ar forma, el, firul conducător al nouei alcătuiri europene, aceasta ar risca să nu aibă mai mulţi sorţi de izbândă decât încercările similare din trecut. E vorba de respectarea principiului interdependenţei economice între diferitele state europene, acea interdependenţă care, fără a micşora cu nimic din suveranitatea naţională, asigură însă fiecărei ţări, prin completări reciproce, nevoile ei şi contribue la dezvoltarea şi răspândirea avuţiilor şi produselor ei naţionale.

Nu va exista o Europă a europenilor şi o solidaritate europeană atâta vreme cât înţelegerile conducătorilor chemaţi să-i fixeze organizarea nu vor pune la bază acest principiu economic. Desigur înţelegerile politice îşi au şi ele rostul lor şi de multe ori pot fi izvorul unor dezvoltări şi unor colaborări rodnice, dar atâta timp cât nu vor fi armonizate interesele economice reciproce şi nu se va stabili, într'un ansamblu european, o viaţă economică întemeiată pe realităţi şi pe posibilităţi, orice încercare de clădire nouă europeană ar fi menită să urmeze soarta precedentelor încercări.

Desigur nu trebue pierdută din vedere râvna fiecărui neam de a-şi păstra caracterul lui etnic, de a se desvolta prin propriile lui mijloace, de a-şi asigura şi întări, până la ultima limită a puterilor lui, a geniului şi a disponibilităţilor lui, viaţa lui naţională. Cu alte cuvinte, interdependenţa economică nu ar trebui în nici un caz transformată într'o dependenţă care, cu timpul, prin obicinuinţă sau prin abuz, ar putea deveni o servitute.

Dar o asemenea teamă n'ar mai fi justificată dacă se ţine seama că există într'adevăr un interes european care leagă toate statele continentului între ele şi că dacă el nu a biruit până acum în sensul ca să se ajungă la o conştiinţă europeană, este, pe deoparte, fiindcă unele state europene s'au exclus singure fie prin ideologie fie printr'o politică de interese egoiste, din sânul Europei, iar pe de altă parte fiindcă, în ultima vreme, politicul a dominat Europa, neglijându-se cu totul economicul din străduinţele şi combinaţiile diferitelor state. Aceasta a fost marea şi grava greşeală a democraţiei de pretutindeni.

De aci încolo lucrurile nu trebuie să se mai petreacă astfel.

Inchegate în frontierele lor etnice, întemeiate pe tradiţiile lor istorice, cimentate cu virtuţile lor naţionale, statele, păstrându-şi întreaga lor suveranitate şi libertate de acţiune, vor trebui totuşi să ajungă la convingerea că fac parte dintr'un tot, că sunt membre ale aceleeaşi familii, că împreună formează continentul european şi că deci există un interes general de apărat şi o conştiinţă europeană de afirmat.

Pătrunse de această convingere, va fi mai uşor ţărilor europene să deschidă un drum solid spre acea colaborare europeană către care se tinde de atâta vreme, pentru care s'au făcut atâtea sforţări şi de triumful căreia depinde totuşi pacea pe acest pământ atât de însângerat al bătrânei Europe.

PE FRONTUL BASARABIEI

Post înaintat pe malul Prutului

UN ARTICOL NEPUBLICAT

Cititorii noştri îşi mai amintesc seria de articole apărute sub regimurile cari au dus la prăbuşirea României Mari.

Dar în afară de acelea cari au putut vedea lumina tiparului, au fost şi altele pe cari censura le-a oprit.

Intre altele a fost şi articolul directorului nostru, d. Stelian Popescu, articol pe care îl reproducem mai jos şi care trebuia să apară în numărul dela 1 Iulie 1940.

Câte nu s'ar fi putut opri, din câte s'au întâmplat, dacă scrisul nostru ar fi fost ascultat de cei cărora împrejurările le-au pus pe umăr soarta poporului român.

Iată articolul:

Aşa dar, am pierdut din nou Basarabia şi Bucovina; două din cele mai româneşti provincii, cari reveniseră la patria mumă după suferinţe nenumărate şi după jertfe făcute cu tot avântul, de întregul nostru neam.

Le pierdem tocmai acum când, dela un capăt la celalt al ţării, nu se mai îndoia nimeni că apărarea noastră naţională a atins potenţialul la care o obligă îndatoririle ei sfinte; le pierdem într'o vreme când toată lumea era convinsă că dacă îşi impune privaţiuni, dacă se lipseşte de strictul necesar, dacă îşi dă avutul fără murmur şi cu toată inima, aşa cum şi l-a dat tot românul, şi dacă a renunţat la drepturi de libertate şi de gândire, e pentru ca pământul sacru al ţării să poată fi apărat ca şi strămoşii, fără şovăire, şi chiar când inamicul era mai puternic.

De ani de zile, lozinca oficială, pe temeiul căreia se cereau poporului român necontenite sacrificii pentru apărarea naţională, lozincă mereu repetată, nu în şoapte timide ci în discursuri răsunătoare, a fost: „Nici o brazdă din pământul ţării". Şi iată, tragedia: nu o brazdă, ci provincii întregi, şi cele mai frumoase, şi cele mai româneşti, şi cele mai paşnice, adevărate tezaure ale tradiţiei româneşti ne sunt smulse în câteva ore. Nu printr'o victorie a forţei în faţa unei rezistenţe înfrânte, nu printr'un dictat al vre-unui for internaţional victorios şi hotăritor al destinelor popoarelor, ci printr'o simplă notă cominatorie.

Se cutremură mintea, se revoltă conştiinţa, şi se sparge pieptul în indignarea sufletului, în faţa unei atari nedreptăţi pe care nu o poţi pricepe!

Cum s'a putut ajunge aci? La ce folosesc lucrările de apărare pentru care s'au cheltuit atâtea zeci de milioane? Ce politică s'a făcut? Ce rost aveau cuvintele: „Raporturi de prietenie şi de bună vecinătate cu toţi vecinii" pe temeiul cărora ni se cerea „să nu mai turburăm conştiinţa naţională cu îngrijorări cari nu mai existau"?

Am atras de ani de zile atenţia asupra greşelilor ce se făceau în guvernarea ţării, asupra risipei nemaipomenite a banului public, asupra fraudelor fără pereche şi n'am tăcut decât atunci când glasul nostru ne-a fost înăbuşit.

Am tăcut fără convingere, dar dintr'un sentiment de patriotism, nutrind speranţa că poate totuşi acei cari ne impuneau tăcerea vor fi ştiind ceva mai mult decât noi, vor fi având motive de linişte, pe cari noi nu le cunoaştem, şi vor fi luat toate măsurile pentru o repede şi sigură apărare a ţării.

Dar iată astăzi realitatea: suntem nevoiţi să facem în faţa istoriei, în faţa lumii, tragica mărturisire că nu suntem capabili să ne apărăm pământul şi că nu avem nici măcar curajul unei protestări.

Aceiaşi oameni cari ne-au asigurat că grija lor de căpetenie este apărarea ţării; aceiaşi oameni cari au cerut ţării întregi tăcere, ca să poată întări în linişte această apărare naţională, tot ei se văd nevoiţi, ca după 2 ore de consfătuire, ei între ei, să hotărască cedarea, fără murmur, a pământului ţării.

Ori care ne-ar fi soarta ce ne aşteaptă, noi nu mai putem impune tăcere glasului nostru. El ţâşneşte din conştiinţa noastră revoltată, din sufletul nostru adânc îndurerat, din profunda îngrijorare de ziua de mâine. Tăcerea ar fi o crimă.

Cerem tragerea la răspundere a tuturor celor vinovaţi de situaţia de astăzi.

Ţara nu mai poate fi lăsată pe mâna celor vinovaţi de dezastru. Atunci când spuneam că vor veni zile şi mai rele, am fost luaţi în derizione de profitori şi de nepricepuţi, cari întrebuinţau puterile Statului în folosul lor personal.

Ţara îndoliată cere stabilirea răspunderilor integrale ale tuturor celor vinovaţi.

Nu se nenoroceşte un neam întreg, pentru decenii, şi poate pentru secole, fără să se stabilească răspunderile.

Ţara vrea ca această răspundere să fie efectivă, pentru ca ea să serve ca lecţie pe viitor acelora cari cu inima uşoară ar voi să se erijeze — deşi incapabili notoriu — în conducători!

Soldatul român!

Un general străin entuziasmat de elanul războinic al ostaşului român, a esclamat admirativ: „Români, voi aveţi culoarea pământului şi-a forţei!".

In figurile arse şi înăsprite de soarele sub care trăeşte liber, în trăsăturile hotărîte şi luminate de puterea tresăririlor lăuntrice, generalul străin întrevăzuse tainica dar adânca legătură dintre pământul şi neamul românesc.

Românul, atât de blând din fire, de milos şi îngăduitor chiar cu duşmanul lui de moarte, devine necruţător când e vorba de pământul lui străbun.

Sunt oameni năpraznici — sunt homines ferri — spunea despre ostaşii români, un cronicar polon din veacul al XVI.

Netemători de moarte, plini de avânt, darnici cu sângele şi viaţa lor, luptătorii români au scris poate, anonim, cele mai strălucite pagini din istoria militară a lumii.

Nu este o exagerare. A mărturisit-o însuşi Napoleon, la Arcole, în lupta dela Areda Veneţiei, unde toată împotrivirea armatelor austriace s'a redus la îndârjita rezistenţă a unui batalion de graniceri năsăudeni, dintre cari numai comandantul maior era neamţ.

„Afurisit batalion — a urlat Bonaparte. Cu două ca ăsta, aşi cuceri Europa toată!".

E cel mai just elogiu.

Habsburgii şi-au sprijinit imperiul pe eroismul românesc.

Regimentele grăniţăreşti erau citate totdeauna „in conspectu

(Continuare în pag. 2-a)

De azi, unitatea monetară
în Basarabia, Bucovina de Nord şi Moldova de Nord va fi leul

„Monitorul Oficial" nr. 160 din 9 Iulie publică următorul decret-lege:

ART. 1. — Cu începere dela data publicării prezentului decret-lege, unitatea monetară pe tot cuprinsul teritoriilor realipite, din: Basarabia, Bucovina-de-Nord şi Moldova-de-Nord, va fi leul.

ART. 2. — Toţi deţinătorii de ruble sunt obligaţi ca într'un termen ce se va fixa de Banca Naţională a României, să depună la Oficiile de schimb ale Băncii Naţionale a României, sub luare de adeverinţă, toate sumele de ruble, deţinute sub orice titlu.

Fiecare deţinător de ruble nu va putea face decât o singură depunere la un singur oficiu.

Este interzis de a se face depuneri pentru contul altuia, fără o împuternicire specială din partea acestuia.

La expirarea termenului indicat în alineatul întâiu al prezentului articol, rubla U. R. S. S., încetează de a mai avea putere liberatorie şi circulatorie în teritoriile realipite.

Pentru înlesnirea populaţiei, Banca Naţională a României, este autorizată să plătească prezentatorilor de ruble o sumă de lei, ce se va stabili de Ministerul Finanţelor, în înţelegere cu Banca Naţională a României.

ART. 3. — Orice persoană care ar fi găsită deţinând ruble, după împlinirea termenului dela art. 2, se va pedepsi cu confiscarea sumei deţinute şi cu închisoare de la 6 luni la 2 ani.

Cu aceeaşi pedeapsă se vor pedepsi şi acei ce vor contraveni sau vor încerca să contravină la dispoziţiunile al. 2 şi 3 ale art. 2.

ART. 4. — Tribunalele militare din teritoriile realipite vor fi competente să judece infracţiunile contra dispoziţiunilor acestui decret-lege.

Interzicerea importului de ruble

„Monitorul Oficial" nr. 160 din 9 Iulie publică următorul decret-lege:

ART. 1. — Importul rublelor U. R. S. S. de hârtie sau metal, este interzis în teritoriile realipite din Basarabia, Bucovina de Nord şi Moldova de Nord şi pe tot cuprinsul României.

ART. 2. — Acei care vor introduce sau vor încerca să introducă pe orice cale, ruble U. R. S. S. în teritoriile de mai sus, se vor pedepsi cu închisoare dela 2 la 5 ani, precum şi cu confiscarea sumelor care formează corpul delict.

Complicii şi tăinuitorii se vor pedepsi cu aceeaşi pedeapsă ca şi autorii principali.

ART. 3. — Judecarea contraventiunilor este de competenţa tribunalelor civile, afară de teritoriile realipite din Basarabia, Bucovina de Nord şi Moldova de Nord, unde va fi de competenţa instanţelor militare.

Constatarea se va face de orice autoritate poliţienească, militară sau civilă, precum şi de funcţionarii însărcinaţi în mod special de Ministerul Finanţelor să facă oficiul de constatare.

ART. 4. — Funcţionarii organelor de constatare, precum şi orice funcţionar public care va înlesni contravenirea la dispoziţiunile art. 1, vor fi destituiţi şi se vor pedepsi cu amendă dela 10.000 lei până la 100.000, şi cu închisoare dela 5 ani până la 10 ani.

JURNAL DE RĂZBOIU

La marele cartier general

Pe străzile localităţii unde ne aflăm, abia se puteau vedea persoane civile. Sunt şefii autorităţilor sau diferiţi funcţionari cari au diverse misiuni pentru a colabora cu Armata. Incolo nimeni dintre localnici nu-şi pierde vremea pe străzi.

Un „du-te vino" permanent de automobile şi alte vehicule motorizate, cari aduc ofiţeri germani şi români, trădează ritmul cu care se lucrează. Căci aici se munceşte neîntrerupt. Sgomotele aparatelor „Hugues", sbârnâitul telefoanelor, scurtele ordine verbale, se amestecă cu uruitul avioanelor cari aduc şi transportă curieri ce transmit ordinele sau aduc rapoartele.

Abia e o jumătate de oră de când comandantul suprem al frontului dela Prut s'a înapoiat dintr'o inspecţie şi automobilul „Generalului Conducător" stă din nou gata de plecare.

INTR'O ZI DE PIOASĂ INCHINARE

E zi de sărbătoare.. La Marele Cartier nu e clipă de repaos.

Se împlineşte azi prima săptămână de când flăcăii Regelui Mihai I au pornit — cu frunţi ce nu mai sunt încruntate şi braţe cari nu mai sunt umilite — măreaţa luptă pentru Cruce, pentru Basarabia şi Bucovina, împotriva bolşevismului.

Intr'un sfânt lăcaş — ridicat pe vremuri de Ştefan cel Mare — un sobor de preoţi oficiază liturghia, apoi un parastas.

E cea dintâi pomenire a primilor căzuţi pentru Cruce.

Sunt primele rugăciuni ridicate către Cel Atotputernic pentru ostaşii-eroi, români şi aliaţii germani. Biserica e arhiplină de credincioşi... bătrâni, femei şi copii din toate straturile sociale ale oraşelului.

Fiecare a venit să aprindă o lumânare pentru cei mai viteji fii ai Neamului căzuţi pe câmpul de onoare.

Fiecare a venit, după datinile creştineşti, să roage Cerul, pentru izbânda braţelor româneşti.

Peste câteva clipe în faţa aceluiaş sfânt altar vine să se închine însuşi Generalul.

La intrarea în biserică, Comandantul Suprem al frontului germano-român dela Prut, e întâmpinat de preot în odăjdii.

D. general Ion Antonescu îşi face semnul Crucii şi sărută evanghelia, apoi flancat în dreapta de doi generali din armata Marelui Fuhrer, iar în stânga de ofiţeri generali din Statul Major în frunte cu d. general Ioaniţiu, urmat de d-nii general Tătăranu, general Gheorghiu, colonel Elefterescu, maiorii Marin Alexandru

Continuare în pag. 7-a

D. general I. Antonescu în inspecţie pe front

Guvernul francez a autorizat pe generalul Dentz să ceară imediat incetarea ostilităţilor din Siria

Vichy, 9 (Rador). — Corespondentul agenţiei „D. N. B." transmite:

Din sursă competentă se comunică: De o lună de zile, trupele noastre din Levant se află într'o luptă înverşunată pentru a afirma voinţa Franţei de a asigura apărarea teritoriilor încredinţate protecţiei sale.

Cu toate strădaniile lui, guvernul francez nu a putut trimite acestor trupe întăriri suficiente, care le-ar fi permis să continue lupta.

In dorinţa de a nu mai continua o dăunătoare vărsare de sânge într'o luptă din zi în zi mai inegală şi pentru a scurta suferinţele pe care războiul le-a impus populaţiei din Siria şi din Liban şi fiind conştient că onoarea armelor este nepătată, guvernul francez a hotărît să autorizeze pe generalul Dentz să ceară încetarea imediată a ostilităţilor.

In acest sens, a fost făcută Marţi o intervenţie prin intermediul consulului general al Statelor Unite.

Inaltul comandament militar al Irakului

Amsterdam, 9 (Rador). — *Corespondentul agenţiei DNB transmite:*

Postul de radio britanic anunţă că d. Churchill, răspunzând unei interpelări a d-lui Hoare Belisha, a declarat în faţa Camerei Comunelor că chestiunile militare din Irak se află sub înaltul comandament al generalului Wawell.

Aspectele ofensivei germane impotriva Rusiei Sovietice
Presa germană atacă violent pe d. Roosevelt

Prin telefon dela corespondentul nostru particular din Berlin

Berlin, 9 Iulie. — Comunicatul comandamentului german este azi rezervat şi trebue să socotim că acest fapt se va produce şi în zilele următoare.

Insuş acest fapt caracterizează faza pregătitoare a modului în care se desfăşoară războiul pe frontul de est. Trupele germane au pătruns printr'un marş forţat, adânc, în ţara duşmană şi au străpuns linia Stalin în mai multe locuri, în timp ce în spatele lor se mai desfăşoară încă lupte mari.

Actualmente, operaţiunile militare se desfăşoară tocmai contrariu ca acum zece zile. Atunci trupele germane din spate au menţinut forţele sovietice pe loc, înlesnind astfel trupelor motorizate germane înaintarea lor îndrăzneaţă. Acum, detaşamentele germane înaintate ţin pe loc pe duşman, în timp ce resturile armatei sovietice sunt decimate în urmă. In această fază ne aflăm acum.

După toate aparenţele, situaţia militară se desfăşoară din ce în ce mai mult, după exemplele acelea de anul trecut, în Franţa, bine înţeles în proporţii mult mai mari. Luptele din Olanda, Belgia şi Flandra au fost decizii importante, dar succesul definitiv s'a obţinut de abia în lupta pentru Franţa. Şi în Rusia s'au obţinut până acum decizii de o importanţă atât de mare, încât victoria armatelor germane este sigură.

❖

In schimb, aspectul în domeniul politic este mult mai viu. Punctul de plecare îl formează atacul Statelor Unite împotriva Islandei, atac asupra căruia presa germană se pronunţă acum în mod amănunţit. Cu această ocazie, persoana d-lui Roosevelt nu este deloc cruţată, întrucât cercurile germane văd în el şi în anturajul lui evreesc pe vinovaţii principali pentru isbucnirea războiului în general, pentru eşuarea încercărilor germane de pace şi, în sfârşit, pentru complotul de a ataca Europa cu ajutorul bolşevicilor.

Presa germană subliniază că d. Roosevelt nu a călcat în picioare numai doctrina Monroe ci şi teoriile sale proprii asupra emisferelor, de parece a ocupat Islanda, intrând astfel în emisfera europeană. D. Roosevelt a pătruns astfel în teatrul de război european, spre a provoca incidentul care până acum a putut fi evitat. Preşedintele american a ales momentul pentru ocuparea Islandei tocmai atunci când Germania, în fruntea naţiunilor europene, duce războiul de apărare împotriva bolşevismului. In acest mod, d. Roosevelt a trecut în mod clar de partea anarhiştilor bolşevici şi a încercat să înjunghie pe la spate Europa, care se află în luptă. Preşedintele Statelor Unite s'a pus astfel în contrazicere nu numai cu convingerea fermă a poporului american, ci şi cu propria sa promisiune de a ţine America departe de război.

După părerile germane, d. Roosevelt a mai comis şi un act de trădare faţă de cultura şi civilizaţia europeană. După toate aparenţele, d. Roosevelt va încerca probabil să ocupe şi insulele portugheze Azore, insulele Capului Verde şi, poate, să calce în picioare neutralitatea Irlandei. Aceste fapte ar fi, după părerile germane — măsuri disperate, cari până la urmă se vor răzbuna chiar împotriva Statelor Unite şi Angliei.

❖

Presa şi posturile de radio germane au salutat cu multă simpatie faptele eroice ale armatei române, din Bucovina şi Basarabia. Astă seară, s'a difuzat o emisiune specială la radio, în onoarea persoanei generalului Antonescu, ale cărui merite istorice pentru poporul său şi civilizaţia europeană au fost subliniate în cuvinte călduroase şi pline de omagii.